

לקדם על היין בכל השלם סעודות וטעם הדבר הוא לפי שעתה הוא למעלה בפה דמתיק ואין שם בתי' יין שהוא דין ונכונה דבעיקר לא אחזי דין כלל אלא רחמים פשוטים ואין ראוי לעורר שם בתי' דין אבל בב' סעודות הראשונות היה היין הוא נמשך מאח' עילאה בסוד יין המזומן בענביו יין המשמח ואינו משכר ח'ו. אמנם עכ"ו באמנע דכיל' הסעודה הזו לריך לשמות יין ולכרך עליו בפה"ג אבל לא לקדם עליו בקידוש היום בחמילת הסעודה כבשאר הסעודות וכשתקח הכוס בידך תכין ע"ד מ"ש בסעוד' הילילה והשחר בני' שמות של י"ה. אך השינוי הוא כי עתה תכין בו ג' שמות י"ה האלו שלשם הם במילוי אלפין והם בני' מזול' לרמוז למש"ל כי בסעודה זו היא מע"ק שעלה עתה ז"א במזול' עילאה דיקנא דילי' ואוכל משם כנו' והסימן של ג' סעודות שבת בענין השינוי שיש בני' שמות י"ה הגו' הוא ידא' ר"ל מילוי וידין כלילה ומילוי היין בשחר. ומילוי אלפין במנחה. וכל הפרטים אחרים שביארנו בב' סעודות הראשונות תפשה אותם נ"כ בסעודה זו וגם יהיה לפנך ב' אגודות' ההדס ותבדך ותריח בהם בתוך הסעודה :

פזמון סעודה המנחה לתן אלהי' עו תהלתיה(א) כו'. בני היכלא דכסיפי' למחזי זיו ז"א. יהוה הכא בתיא תכא דבי' מלכא בנילוסין. צברו לחדא. בהאי ועדא. בנו עירין וכל גדפין. רבמו השתא בהאי שעתא. דבה רעוא. ולית זעפין. קריבו ל. חזו חילי. דלית דינן דתקופין. רבר עולין ולא עאלין. הני כלבי דתלפין. ודא' אומין עתיק יומין למלחיה עדי יהוה תלפין. רעו דליה. דגלי ליה. לבטולי לכל קליפין. ישווי לין. בטקביסין. ויטמרון בנו כסין. ארי' השתא. במנחתא. בחזו' דז"א : ענין איסור תחום ואיסור ע"ל מלאכות דשבת נבכארו בענין מזה שביעית ויובל וע"ש היטב. וגם שם יתבאר ענין קדושת השבת מה ענינו בדרוש ארוך. ענין השינויים שיש בין הפלות החול והשבת נבכארו לעיל בשער הכונות וע"ש היטב. גם לריך שנכתוב השינויים שיש בין הפלו' החול והשבת לתפלות ר"ח ולתפלות היו"ט ונחמיל תחי' בענין ר"ח ואח"כ נכתוב שינוי הימים טובים. בספלי' ר"ה נבאר דרוש כולל לימי החול ולשבתות ויר"ט ור"ח וע"ש :

ענין ר"ח והשינוי שיש בין שבת לר"ח ולי"ט ולחול וגם בימים טובים בעלמם בין פסח ועלרת ור"ה וסוכות כו' וע"ש בד' ר"ז ע"א וז"ע בדרוש ד' לענין ר"ה :

הנה ענין זה יתבאר במ"א בתפיל' ר"ה וע"ש אבל סוד הדבר הוא דע כי בימי החול עומד ז"א בגלגל. וטוק' כבוד. וסוד הענין הוא שטודע כי פרלו' יעקב יולא מיסוד אבא ורחל יולאת מיסוד אחי' ובימי החול עולים יעקב ורחל בגלגל והוד דז"א והארוטיס' מהחלקות כי עט היות שב' ההארוטיס' הם יחד שניהם עומדים תוך ז"א עכ"ו כשיוולאות אלו הארות לחוך ושם עומדים יעקב ורחל כפ"פ ויעקב עומד בצד הגלגל ורחל בצד ההוד (א) ואז הארו' יסוד אבא בוקעים דרך הגלגל דז"א ויולאים בחול

והארות יסוד דחי' בוקעת דרך ההוד דז"א ויוולאות לחוך ואז יעקב לוקח הוא לבדו ב' הארות הגו' ביחד ואח"כ מעבד לעלמו אורו' יסוד דאבא ונתן לרחל ארות דיסוד דחי' לבדם ובימי השבת ג"כ דומה לזה בבחי' זו והוא כי ז"א לוקח בחתי' לעלמו ב' הארו' דיסוד דאבא ודיסוד דחי' ואח"כ נתן אורו' דחי' לנזק' (ב) וכ"ו הוא להודו' כי איתתא יתבא ברשות דבעלה ומשלו היא אוכלת ואין לה הארה אלא ע"י בעלה. ור"ח ויר"ט הם שוים בבחי' א' והוא כי אין הזכר לוקח בחתי' הארו' הנקבה כדי ליתנם אח"כ אליה אמנם שניהם שוים וב"א לוקח הארתו לעלמו ואין זה לריך לזה ולא זה לריך לזה כי שניהם שוים. ואמנם אעפ"י שבבחי' זו שוים הי"ט לר"ח אבל יש ביניהם חילוק א' וכן היו"ט עלמם יש ביניהם הפרש מיו"ט לחזירו' **במז שמינת** בס"ה ובתיקו' כי פסח הוא דרועא ימינא ור"ה דרועא שמאלא וסוכו' באמלגמית' ופירסי' וחטונה נלח והודו' כו' (ג) והענין הוא כי אעפ"י שאמרנו שביו"ט שרין ז"א עכ"ו בתג הפסח אעפ"י שעולין ז"א ביחד אין שורש הארו' בוקעין משני הגדרין מנלל והודו' (ג) אמנם ב' הארות מתחבכים ובוקעים קו הגלגל כנ"ל (ג) והחסד שהוא בימין ויולאין משם

לחוך ואז ז"א לוקח ארוטיו אשר מיסוד דאבא לעלמו על ידו וטוק' לוקחת ארוטיה אשר מיסוד דחי' לעלמו שלח"ט ז"א וכר"ה אז ב' הארות בוקעין בקו שמאל שסוד גבורה ומשם יולאו לחוך ואז ז"א לוקח לעלמו בידו אורו' דאבא משם דרך קו שמאל וטוק' לוקחת לעלמה ע"י אורו' דחי' דרך קו שמאל. אמנם להיות כי עתה יולא' הארו' טולם דרך קו שמאל לכן הוא יום דין והנקב' שולטת ביום זה יותר מן סוכר. ובחג הסוכו' שני הארו' בוקעים ויולאים דרך קו האמנעי ומשם לוקח ז"א הארו' של אבא לעלמו וטוק' לוקחת הארו' אחי' לעלמה שלח"ט ע"י ז"א ואמנם הפסח שיש בין היו"ט לר"ח הוא ה"ל ויריבין חנו לבאר בחי' השבת והחול והי"ט והר"ח. דע כי אעפ"י שבבחי' א' שוים החול והשבת כנ"ל עכ"ו יש ביניהם הרחק גדול והוא כי החול גרוע מכל השאר לפי שאין בו עליות ועוד כי הנקבה מקבלת ארוטיה ע"י בעלה כנו' והשבת משולה מכל השאר לפי שאין השאר דל בבחי' א' כי עליותיו גבוהו' מאלו מאד מאד אבל בבחי' אחרת הוא כמו החול כי הנקב' אחי' מקבלת הארוטיה אלא ע"י בעלה כנ"ל והי"ט בבחי' א' הם בינוניים וממולעים כי עליותיו גדולו' מן החול לפי שבחול אין בו עליות וכו"ט יש בו עליות אבל עליותיו גרועו' מעליו' ויום השבת ובבחי' אחרת משולה מן השבת כי בבחי' הנקבה מקבלת הארו' ע"י בעלה וכו"ט מקבלת הארוטיה ע"י עלמה. והר"ח משולים מן החול ומן השבת בבחי' א' כי הנקבה עולה יותר מן סוכר כמ"ש אבל בערך שליות' מושבות הם גרועו' מן השבת ומן היו"ט. והענין הוא כי בשבת עולין ז"א זה עד א"א דיקנא דליה וזו עולה במקום אבא וכו"ט עולין ז"א זה באבא וזה בח' וכו"ט אין עליהם אלא ז"א כלל רק הנקבה היא לבדה בשלה ממדרגה למדרגה כמ"ש. ובוה תכין עטם למה הגשים ה' אסורות בעשיית מלאכה בר"ח ולא האגשים וזה סדר עלייתה הנה בתפ' שחרית בלחש עולים יעקב ורחל בני' דז"א כמו בשחר' דחול אמנם עתה בר"ח מקבלת נוקבא הארוטיה דרך קו ימין שהוא הגלגל (א) והב' הארו' יולאים משם יעקב לוקח לעלמו הארות יסוד אבא ורחל לוקחת לעלמה הארת יסוד אחי' שלח"ט ע"י בעלה משא"כ בשחר' דחול כי ב' הארות יולאו' זה מנלל וזה מהודו' וגם שאין הנקבה לוקחת הארוטיה אלא ע"י יעקב בעלה וזהו הטעם שתיקנו לומר יעלה יובא בעבודה שהיא ברכת ר"ה ונדע כי היא בגלגל והכונה היא לרמוז כי כל הארות יולאות דרך הגלגל עתה וגם לרמוז כי גם טוק' הנק' ירושלים יונקת מן הגלגל שהוא ר"ח ימין שלח"ט ע"י בעלה וז"ס זכרון ירושלים בעלה יובא בברכת ר"ה ובלילה שהיא בחי' יעקב ואלה שהיא עלמא דאשתכחא אס לא הזכיר יעלה יובא אין מחזירין אותו אבל ביום שהוא יעקב ורחל עלמא דאשתגליא אס לא הזכיר יעלה יובא מחזירין אותו והבן זה. ובחזו' תפ' שחרית בקו"ר עולין יעקב ורחל בחי' דז"א וב' הארו' יולאות דרך קו ימין מן החסד והנקב' מקבלת הארוטיה מן החסד שלח"ט ע"י בעלה יעקב ולכן אומרי' ג"כ יעלה יובא בחפי' זו ובתפלת מוסף בלחש לא רחל לבדה היא העול' בג"ר חב"ד דז"א. ובחזרת מוסף בקו"ר אז עולה רחל לבדה בכתר דז"א ממש ואז הם שוים בקומתם ז"א הנקרא ישראל עט רחל ואז מודווגים יחד שניהם ולכן אין במוסף לא בלחש ולא בקו"ר זכירת יעלה יובא לפי כי אין זה אלא כשעולים יחד יעקב ורחל בגלגל דז"א או בחסד דז"א אבל עתה לא שייך בחי' זו כלל : **ובוה** תכין עטם למה אומרים כתר יתנו לך כו' במוסף ר"ח כמו בשבת אבל יש שינוי בו כי אין אומרי' בר"ח ממקומו הוא יפן ברחמיו לעמו כו' וכבודו מלא עולם כו' כמו בשבת ויו"ט וטעם הדבר הוא לפי שהכתר הגאמר בשבת הוא לפי שעלו ז"א עד הכתר דז"א ממש ולכן חנו אומרים אז איה מקום כבודו גם חנו אומרים ממקומו הוא יפן כי חנו מתפללים כי אע"פ שעלו ז"א עד המקום ההוא העולין אל יסבתו וממקומו זה הוא יפן ברחמיו כו' ומש"ל במוסף שבת ביאור איה מקום כבודו. וביאור כתר יתנו לך. וביאור ממקומו הוא יפן. אבל עתה הכתר שאומרי' בר"ח הוא ענין עליית הנקבה בכתר של ז"א בלבד (א) ולכן לא שייך לומר איה מקום כו' כי איה הוא בא"א ודעת עולין גם הם סוד ג"ר של אר"ח :

תנחות וביאורים : (א) רפאני וארפא, כן הוא נכתב : (ב) ח"ט נלעג"ד לפרש מחסד וגבורה : (ג) ח"ט קו היסוד כנ"ל כתי' : (ד) תיבא לפי שאין השאר ליתא כתי' : (ה) ח"מ ז"ט ח"ב קודם העגל הידוע הלכנה ככל ר"ח מה היה מירה ואם ישראל לא היה מושאים ח"כ לא היה שמהה בראש חודש . והרי אשילו לעתיד שמהיה כחור ההמה אפי"ה ובימי החודש יפחה והלק כבוד לר"ה וז"ע. עיין בספר ש"ס ל"ח ע"ד אות ח"י שמחרן זלח : (ו) ס' היא עלמה עומדת כבוד רק הארוטיה מקבלת דרך קו ימין ש"ס דף ה' אות כ"ב : (ז) עיין בספר היראת שעה שכתב כפי מ"ש שבר"ח עולים ככתר דיסוד"ט ז"ל בלחש דמיסוף עולים ככנינות דיסוד"ט ובחורה כחמיות יע"ש וככתר יתנו ככתר עיי"ש :

שמן ח'ג דרוש ר"ח פי' עד ש' הבר' ופרי עין חיים ששון

ולבנות ויו"ט ור"ח וע"כ דרוש ס' דר"ה :

דרוש ר"ח פת"ח דרוש ר"ח פ"ב ופ"ד דהטובה לקמן
דרושי ר"ה דרוש ה' עוד לקמן דרוש יו"ט
זיס מועד [לפיל דגיל ע"כ דרוש ב' דעמידה במילת מלך
עוזר וכו'] עוד פת"ח בהקדמת הספר ד"ה כאלה וכו' וזכרו'
ח' דשטר הכפי' יפה שעה ד' ר"ח חו"ח דק"ל ע"כ שולח
חמיד ד' ג"ז ע"כ עוד בפתיח בהקדמה ד"ה בעמידה וכו'.
ר"ח דנחמ' דרוש זה יש ע"ם ועירוב כלשון תחתון בעליון
ואני כותב לך כלשון כמות שהוא חיבה בחיבה ככ"י
לפוכדס"ו ז"ל ח"ל ענין ראשי חדשים והסיני שיש בין שבת
לר"ח וליו"ט וחול . וגם ביו"ט סן בעלמא בין פסח לעל"ה
לר"ח ולסוכות וכו' והנה ענין זה נחבאר במ"א בהשאלה
ר"ח וע"ס [כאן כותב בגליון מכתבים מוהרס"ו עלמא ז"ל
ע"מ דקף ר"ח ע"א ול"ט . בדרוש ד' לענין ר"ח עכ"ל ואני
הכותב מלאחי שם בדר"ו הוא דרוש ס' דר"ה ולע"ד נראה
דכונה ה"ע של מוהרס"ו הוא דשם בדרוש ה' כחב דבר"ה
שוליס יעקו"ד בגבו' דר"ח ובררוש ד' שם כחב בגבו'
דז"א ועיין עוד שם בדרוש ה' דר"ה מוהרס"ו ח"ש ז"ע
בדרוש הזה שנראה שהוא חולק עם דרוש העליון דשם כחב
[דרוש ר"ח] בתול בגלגל דז"א וכאן כחב בגלגל דר"ח וכן
כבוד ואפשר לפרש שהוא מדבר בכל הקו בגלגל בין למעלה
וכין למטה עכ"ל ובס"ד שם נדבר בזה [לפיל דגיל ע"כ הוא
דרו"ב דעמי' במלת מלך עוזר וכו'] פי' לק' בלוח י"א וי"ג.

(א) **ש"ח** דע כי בימי החול עומדים ז"א בגלגל וטובא
בכוד ע"כ פי' יעקב האק' ז"א ונק' הנק' רחל
עומדים בנ"ה דז"א בסמוך ופשוט .

(ב) **ש"ח** וסוד הענין הוא שטרע כי פרנ' יעקב יז"א
מיסוד אבא ורחל יז"אח מיסוד אימא וכו' ואימא
אין יעקב יז"א מיסוד דאבא הלא יעקב יז"א מבח' אחו'
דאבא כנו' באורך בפ"ה של"ז פ"ה ופ"ב ובכ"מ וכן רחל
אין יז"אח מיסוד דאימא הלא היא בחי' מל' רחל נוק' דז"א
בפי' אף דע פירושו הוא שמבחי' הארת המוחין שיוצאים
דרך יסוד דז"א בונים ומתקנים את יעקו"ד להיות בסוד
פרנ' דחמי' היו בסוד נקודות וכלים הם מעלמא דיעקו"ד
ועיין ע"ה של"ה פ"ה ושל"ב פ"ה לעיל דג"ל ע"כ והוא דרוש
ב' דעמידה במילת מלך עוזר וכו' ש' הלקוטי' דע"כ סע"ג
ועי' מ"ס בקונו' ש"ס ח"ב בשל"ה פ"ה חות ס' .

(ג) **ש"ח** ובימי החול עולים יעקו"ד בנ"ה ע"כ ז"ל מה
ענין עליה זאת אחר שאמרנו שיוצאים מיסודות
דז"א שמתוך יסוד דז"א הרי הם שם בנ"ה ועוד לעיל
דרוש שינוי ההפלות ובכ"מ כחב רבינו דיעקב יורד בגלגל
ורחל עולה בסוד וכאן כחב ב' עולים ואפשר לומר דמ"ס
עולים היינו לומר דמכיון שהיו תחיל' בסוד נקודות למטה
וע"י הארות יסוד דז"א בונים ומתקנים את יעקו"ד
בסוד פרנ' וגדלים ככל אורכם זה נק' עולים ומ"ס יעקב
יורד בגלגל הוא בעת חזרת רחל פכ"פ עם ז"א שהיה מתחיל'
כל קופתו מח"ס דז"א ולמטה עד היים רגליו ועמה שהיה
הוא פכ"פ ירד יעקב מקומתו הראשון המתחיל' מח"ס דז"א
בגלגל דז"א ועיין מ"ס בקונו' ש"ס ח"ב בשל"ז פ"ב חות
ז' עוד עיין לעיל דרוש שינוי ההפלות דפ"ט ועי"ס מ"ס
בלוח ע"ו בזה וגם דל"ל דנקט בימי החול עולים יעקו"ד
גט"ה דמשמע אבל לא בשבת ויו"ט ואינו כן דכל החפ' שוים
ועי"ס מ"ס [עי' דרוש ד' דר"ה דיעקו"ד ב' עולי' בגבו' דז"א].

(ד) **ש"ח** וזו הארות יסוד אבא בוקעים דרך [פי' מיסוד
דרך ג' הגלגל עיין ע"ה של"ב פ"ו] הגלגל דז"א
והארות יסוד דאימא בוקעים דרך [יסוד ג'] הסוד דז"א
ויוצאים לתוך וזו יעקב לוקח הוא לבדו ב' הארות כנו'
ביחד ואח"כ מטבב לעלמא ארות יסוד דאבא ונותן לרחל
ארות יסוד דאימא ע"כ וז"ל אין יז"א לביה לוקח יעקב
ב' הארות יחד אחר היות יעקב בגלגל והארות דמלך אימ'
ויוצאים לג' הכוד ששם רחל ואינה לוקחת היא רק יעקב ח"כ
אחר שילאו דרך שגאל חזרים לימין ולוקח אותם יעקב

בחלכסון זה לא פורש בענין הארות יסוד דז"א **רק דאבא**
כנו' בע"ה של"ב פ"ו ועי' בס' יפה שעה ד" פ"ב . ועוד
מי גרס להיות הדבר כן שז"א יקח הכנ ועל ידו יחן לה
ולמה לא היה הענין מתחיל' להיות כ"ל לוקח חלקו משושו
פ"ד ר"ח ויו"ט כנו' לקמן אח"כ ראינו לכרז יפה שעה
ד"ד ע"ה שנתקשה בזה וכו' דאין בר גש יביל למפרקינ' ע"ס.

(ה) **ש"ח** וביום השבת ג"כ דומה לזה בבחי' זו וכו' פי'
בבחי' יעקב ורחל ששם ז"ן הקטנים דפרשות
נקודת החכמה הנתון ביום השבת כנו' לעיל בדרו' עמיד'
דשחרית שבת לחם וחז"ה וכן בחפ' מוסף וכן בחפ' מנחה
יום ש"ק דפרנ' כתר כגודע שם אף בבחי' ז"ן הכוללים
אשר עולים להיות בחפ' מוסף ז"ה באבא וטובא בחימתא
שם נראה אפשר דאינו כן אלא פ"ה לוקח חלקו ע"י עלמא
אף עיין בע"ה שער ל"ז פ"ה משם נראה אפי' שהם שוים
לוקחת הארת ה' ראשונה על ידו יע"ס .

(ו) **ש"ח** כי אחתה יבא ברשות דבעלה ומשלו היא
איכלה ע"כ לעיל חות ד' מ"ס ואיח דאינה משלו
אלא משלה מלך אימא הנמשך לה כמ"ל אלא שג"ל לה על
ידו זאך נאמר משלו היא איכלת וי"ל דכין שג"ל ידו ב"ל לה
נק' שג"ל כמו כן נאמר גבי ב' עשרין דז"א הנמשך מב'
כתפין דז"א פי' ז"א כנו' בע"ה שפ"כ פי' יע"ס .

(ז) **ש"ח** ור"ח ויו"ט הם שוים בבחי' ה' והוא כי אין
הזכר לוקח בבחי' הארות הנקבה וכו' וכ"א
לוקח הארות לעלמא ואין זה לריך לזה כי שניהם שוים ע"כ
וז"ל דגלגל בכל סדר ההפלות ר"ח ויו"ט כל סדר הכוונת
שוים הם להפלות החול ואין שינוי כלל דכל הארות מקבלת
היא על ידו עד מילת באהבה ובגבית בנין פרטופה על ידו
ועיין בסודו לרזב ש"ס זכ"ה כגודע לטובי' ס' בכונה
ואך אין זה לריך לזה ונראה דיש ב' בחינות .

(ח) **ש"ח** ואע"פ שבת' זו שוים היו"ט לר"ח אבל יש
בחינות חילוק ה' ע"כ פי' כנו' דביו"ט יש עליה העולמו'
ובר"ח אין עליה וכן בר"ח היא בעולה אבל ז"א אינו עולה .

(ט) **ש"ח** כי בפסח הוא דרועא ימינא ור"ה דרועא שמאלא
וכוונת באמלטיהא ופורים ומנוכה גו"ה וכו'
ע"כ עיין לק' דרוש יו"ט ועיין בזהר חדש בסופו דקי"ג
בחינות חילוק ה' דשם כחב דשבויות הוא אמלטיהא
[זכר ח"ג דרפ"ג וכן בפ' אמור דל"ז ע"א ולא עוד אלא
דשם כחב דסוכות הוא בגבורה וכאן כ' שהוא באמלטיהא
ודברי כושר עלמא חולק עם החקונים שם והוא דשם
בחינות כחב דסוכות הוא בחי' יסוד ושמיני על"ה הוא
מל' וכו' שם אמר שהוא גבו' ז"ע וע"ס ז"ה ח"ג דרנ"ז רע"ב
דל' דשבויות גבו' וסוכות בח"ה יע"ס ע"י טו"ה ח"ה ד"ה
כ"ה ח"ה ועי"מ"ס לעי' עוד בסוף דרוש יז"ל דחול חות יע"ס דיוס
הכפורים הוא בחי' מל' הכוללת יע"ס [גם בענין פסח ז"ל
דכסף דרוש ה' דפסח כחב דפסח היא בנק' וכן בע"ה
פי' דספ"ג יע"ס וכאן כחב דפסח דרועא ימינא וי"ל שהוא
ימין דשמאל ועיין סוף דרוש ה' דפסח חות מ' ש"ס דרוש
ג' חות ו'] : **והנה** כאן לריך להרחיב בדבור קלה כבוד
המועדים והוא

לריך שחדע דיש ב' בחינות והם
בחי' הימים ובחי' הזמנים וכן הפזורים כאן פסח דרועא
בראשית ובחי' הזמנים וכן הפזורים כאן פסח דרועא
ימינא וכו' ועיין לקמן דרוש יו"ט ביה מועד יע"ס וכבר
הארכתי בזה לעיל בד' שפטי החפלות חות ה' וזאת ו'
יע"ס ואופן סדר המועדים אלו הוא כבוד פכ"ב רבינו לק'
דרוש ה' דר"ה ז"ל ודע כי כפי פלית ז"ן בחופן שהוא
נכללים כל העולמות והענין הוא כי הנה ביו"ט של ר"ח
עולים ז"ן יחד שניהם בגבו' דז"א ושניהם נכללים שם ואפי'
כל שאר הספירות אשר בא"ל מנבו' שלו ולמטה טולס נעשים
בחי' גבורה ועד"ל בשאר י"ס ב"א כפי בחינת יע"ס ועיין
לכרז יפה שעה ד"ד ע"כ דבי"ה הענין דאין דרו' ינו אמורי'
בז"א אלא בע"ס השרשיות והמקוריות דכל כאל"י כולו ששם
ע"ס דז"א וכאשר עולים פרנ' ההחזקים ביו"ט להלביש
אח

שמן חג דרוש רח פי על ש הכר ופרי עין חיים ששון

לקמן דרוש בית מועד למת זה דומה למעין הספק תימן
 ופיין ולרוביה השמים נפתחו וסדר דמים פומים לא
 ביאר בהם רביו בסדר חיפן לכיון בהם דעלמס מפני כל
חי דק כתב פסח דרועה ימינה ר"ה דרועה שמאלה שטעו'
 דרועה אלמעינה נ"ה וכו' וזה שאנחנו מצוים כל אחת
 סעודת כהנא ערביה ליל פסח אגס בימי העומר פי'
 ספירת העומר וכן בר"ה עד א"ע כל אחת סעודת סמ'
 כס' הכותיות לעיר ל"ע גדול לנכר ולבאר פנים כהנא בתי'
 מדבר והיפ"ח [עיון לקמן אחר י"ג עוד עיון בס' ל"ג דף
 ר"ב ע"א והחדש דכ"ה ע"ד זל רפסח הוא לתקן מחל אה"ר
 בסיס בשמות שנגיסו נבראו עסק פתיחות העולמות הנק'
 בללות חסד קו ימין דללות העולמות נטק לתינויות השל'
 באק' בללות נגורס שפ"ס נבראו שבוה שאל דללות כל
 השלמות לפיך כיה כמשתב בתומין בלמות ית"ע ימים
 דעומר לחג לחג יע"ס] וכמו קן ל"ע כשלים ר"ה כהנא
 ששלה נוק' יותר מהכזר אגס שלוקח ספרותיה קל"ה פי'
 ז"ל וכלה על סדר כגונת ס"ה לנו מכוונים אחס כנו
 כל חס' של שחר ימים וזמן הפרש כלל זולג בלתיחה
 יעלה ויבא ובהפלת מוסף ג"כ אין בו שינוי מחס' שחרית
 כלל וכל הארוחים ובדינה עד תילת באכבס הוא פי' ז"ל
 ולא דעתי בל"ה בחר' נחמרה בח' ו המקבלת הארוחה
 פי' עלמה ועיון ג"כ בע"ת ש"ך פ"ע ז"ל ואנס בעמידה
 דלתג דחל סס לוקחים אחר ופנים דיבינה דיש"ח ובהוצר
 סס תקחים אחר ושגיס דחכמות דיש"ח ולכן עדין אין
 יווג חלל ליעקב ורחל חלל שהוא במקום גבוה צו"ס
 ד"ה כמעט [שפר סטעיה דרוס ח' דחרת העמידה] אך
 גריח במוסף סס לוקחים אח' ופנים דכ"ה דיש"ח ואלו
 יכולין לסודוג ז"ל נרחל כניל שאין אלו מזווג ס רק נחיוון
 שים נקומתו ע"כ הרי שיהם עין וזו"ך כתב ששלה יתח
 מן הוצר אך שמעין לקמן יכנה דלוח ז' ק' כלל דזה
 ששלה היא יותר מן הוצר הוא יעקב שפחה"י שולים יחד
 יעקרר עד חרת העמידה דשמרת נחמיה ד"ה וז"ל וז"ל כן
 כעת חלפת מוסף עולה רחל לבדה עד כתר ד"ה לפיח
 שיהם שיים עס ז"ה עד הכתר פנו וזל יעקב וכל אחס
 הארות שמקבלים יעקו"ר כ"ה ע"י פלמו בשלפת שחר' לחג
 וחצר דר"ה בכיותם בננה ד"ה זה מדבר נבחינה ז"ן
 ויעקו"ר דבללות החודש שפר מוסף אין אלו מכוונים בהם
 רק בחינותיהם נעשים מחילת ואין בהם רק רמז בלתיחה
 יעלם ויבוא דכל עיקר הפתחו הוא לנחי' סדר הימים
 וממילא נעשה סדר הזענים של בח' ר"ח אך כחפ' מוסף
 הוא כפרעום ז"ן דכח' ר"ה וז"י פליה לרחל נוק' יותר
 מן הוצר שהוא יעקב עד ששלה עד בכ"ה ד"ה כנוזל אך
 ל"ל דגם זה אין אלו רחום בעינינו סדר עליהם שחרי כל
 סדר העמידה דמוסף הוא מתג כמו סדר הפלת שחרית
 הבעשה להם ליעקו"ר בנין אחי ופנים חווג נברנה שים
 שלום הכל כיעקו"ר אך בנין הגדולים לבית שיים בכ"ה
 ח' כנו' ומזווגים לא נת' וגם כשדור לבד ש"ס אגס

אין בו שים רמז ולכן יתמי דיתמי אין בידינו כח לשדר
 הכונות כנטון וכראוי לפל בכחינות רק לעמר ויבי טעס כ'
 וכו' כנו' כוזהר פ' יסוד יע"ס וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל וז"ל
 [עיון בכפר יפס בעס דר"ב פ"ה ועי"ל] פע"ה כהקדמה
 ר"ב בעמידה וכו' : ר"ה ופנים ומשכס טיה וכו'
 עיון לקמן דרוס ח' דמנוכס דעס כתב שיהם סס נכוד
 ולכן אלו חומרים על הנסים בשניהם סגס כבוד פע"ה פ"ד
 דמנוכס ואין נחמר סגס כנו"ה ונס"ד כמקדמו נלכך כזה
 [לקמן חוה ד'] :

(י) שים כתב הספח העפ"י שעולין ז"ן ביהד וכו' אנגס
 ב' אורות משחברים ובוקעים קו חמדה שבוה
 בימין ע"כ כג"ל יש ע"ס וכחוב קו כננס ודע דבקיעת קו
 החמד ס"ה הוא החמד דל"ה ועיון לעיל בלוח האדום
 (יא) שים ובר"ה ח' אורות בוקעים כקו שאלה שבוה
 נגורה ועסס ינאלים לחון וז"ל לתקן לעלמו

לח פלמוס פר"ה השלימים סדר החלכשות שוש לעולם כי
 מ"ס רבין כי פסח דרועה ימינה ר"ה דרועה שמאלה הוא
 דכל ק"ה כולל טו ו"ק וז"ל בפסח מחנכס כחמד שכל
 קנב סזיה דנ"ס המקוריות ובר"ה נבו' שבכל קנב וקנב
 וכן פר"ה טיה וז"ל תבין סייסב' מ"ס ר"ז זל ופני' כל
 ספר כפ"י אד"ו בל"ה תגבו' עזו ולמטכ טונס נע"י בח'
 נבו' והוא דבר הקוסב לרבינו פאמו כי אך יספך סמ"ח
 זו פלגה וכן סמ"ח לבנו' אך לפי סמו' נכון וי"יב יע"ס
ובן אמנו דדכדיו דזקו אך עיין לריך ביאר דלך מובן
 סדר עליה ד' שולמות אבי"ע ע"י חפלות ר"ה אשר הוא
 נבחד' כנו' ח"ק המקוריות ת"ך מדברי הרב קר שלום
 זכ"ס סמו' כספרו העבור נבר ש"ס נד' ע' ע"ב והחדש
 דעס מיוצב הכל והוא שכתב ז"ל לריך לידע הקדמס טולס
כל שפלות ר"ה עד יסכך ככלל הוא חיקון סדר אבי"ע
דשפלות נבו' דעמד ק' דגל פרטי פרטיה דספירות דל"ה'
[עיון עפ"י ס"ל כפ"י דלוח על פר' ע"ך בש"ס פר"ה חלל
 עד שיהיה כולל מ"ס אשר כל פשירה עסס כלול' מאבי"ע
 יע"ס] מחשפטים מלמד שחיק עד שוק הפסיה וכין מחנכ'ס'
 זס חיק זכ נאופן זס כל הכתרים דכל פרטי פרטי דל"ה'
 מחשפטים כל אורך אבי"ע ומחלכבים זס חיק זס וכן ספ"י
 סמכות סלול חלפון דעשבר ספירות מחשפטי' ל"י פתמים
 אבי"ע אבי"ע דכפר ועליו אבי"ע דמכתה ועליו אבי"ע דבי'
 ועליו אבי"ע דחסד ועליו אבי"ע דנבורס וכינולא ככל העבר
 וסנו בללו הימים דר"ה עד יוה"ך עסקית בלתי"ע נבו'
 וכנה כי קן בר"ה שבוה כסדר החג מתג כל פרטי
 לריך לטון כל כונת חמיחה ויודר שבוה חיקון אבי"ע נבו'
 רל כעוט דנכירות ד"ק ד"ה דפס"י אמנס כל ספ"י הוא
 כפרטיה גבו' אחס מאבי"ע וכו' יע"ס

ד"ה דבר רביו ל"ה שכתב שם בדרום כ' דר"ה ז"ל בולם
 מצטים כח' נבו' ועד"ו כשאר יע כיה ספי בחינתו
 ולא ר"ה ככל סדר החפילות שחיק ב"ס לכיון קן רק
 בריה אבי"ע נצטו' כנו' חלל בשכח לא ביאר כלל לפיח
 עדין באבי"ע דחסד וכל סדר שככח לק' לכיון כדודי פסח
 כדודג ב' ודיה ו' איו לענין ע"ד ר"ה ורנ המרחק בניסס
 כשכח פרטים לך מספר אח בבחי' עליה סעילמו' מקדושח
 סיס ואס כסדר השפסח סמו' לו"ף דלך סדרס שוש ואס
 כסדר גדולחס סעילוס פר ח"ה כיוס"ך כעעילס וכינולא לא
 שח כשיטריסס כדודס למכדי' ס' כנונס ועיון כדוד' יוס"ך
 דרוס ד' ח' זכס לכקי כדברי הרב זל וכן כיו"ע סל שטעו'
 לא סדר לכיון כלל שוס כונה הסיך לאתו סיס רק הסיך
 להפסחה עילוס סמו' מפסח ועומר עד שכוות סעילוס על
 ז"ן עד ח"ה וכן עדי"ו כיו"ע סל סוכות הוא חשילוס סל
 אבי"ע דנטרכ המתחר' חיקונס מר"ה כנו' בתקתו וככחי'
 סוס כפלוו לא כנה לכיון שוס כוכס וזהרובא כתב הרב
 ש"ס זכ"ס דלך לטין מייס ג' דר"ה עד שמיני עזרה רק

כונה זכרנו ד"ה [אך לא כיוס"כ דעס לריך לכיון על סדר
 החפילות סח' כמקדמו ושין כקולגריס פסח עיינס] וכונו
 סלטס חקל"ה סוד ע"י כנ"ס [ד"ל ע"כ] וכסודר ר"ה יע"ס
 וכן כנו"ה סיס הסיך לחנוכה ופורים סגס באבי"ע דמיס
 לך פסח סוס סדר כונה לכיון כגס ע"ד הגזיל וכודאי דיס
 בהם ככל סמועדים כל סדר סמונות כמו שיראלס הרוחס
 ועיון כדודי פומס שככת בענין סדר בעילת טולב כדודס
 ח' ז"ל פסח נעילת טוג ז"ל אחר חס' שח"ית קודס חלפת
 מוסף לפי שז"ל הוא עדין עמו פכ"פ מן החסד ולמטכ
 חלל כחפ' מוסף עולה סגוק' יוטר למעלס מן החוכ כדודע
 יע"ס זכ שורס ד"ס בשלפת סוטות סדר השמכת סמומין
 לו"ף ועילוס כנו כל סדר החפלות סבכל סמועדים [עיון לק'
 דרוס ב"ס מועד דעילוס ז"ן עד הכתרים דל"ה חוק"ל]
 דוד"ס לא ביאר סדר סטעוה מכ לכיון כהם וע"כ לנע"ר
 דעכס בח' נסקיים כסדר החפלות סל ימים טוכיס אפי'
 שאין אכחו חפ"ריס כרתיחס נעשס חל"ז וכל עיקר כונתינו
 הוא כסדר סמונים וממילא חקון גס סדר הימים כמ"ס

שער מקראי

קודש

ברק גד קיר

בבריאה יתבטל אור חסד ויצרה לבגדי שרגא בטיהרא מאי אהי וכ"ש אור חסד דעשייה הא למה זה דוגמה למעיין הנוסף עיפין טיפין והרובות השמו' נפתחו עד לרוב ולא ניכרו אותן הטיפות הנוספות ברוב ריבוי מים היורדין מן השמים ומצטטלו בטעין ועד"ן תקיש אל השאר מועדי' אגנס השאר לא תצטטל התצטטותן כי בפסח אע"פ שביטל אור חסד דיצירה ואור חסד דעשייה עכ"ל לא צטטלו שאר מדות בהתלבשותן דיצירה ויצירה בעשייה כשאר ימי החול ולפיכך הותר בהם מלאכת אוכל נפש כי ההנהגת חול לא בטילה שהם יצירה ועשייה ויש קצת אחיזה לחיובים לכן הותר מלאכת אוכל נפש ולא מלאכה גמורה . והנה נתבאר כללות כל המועדים ועוד נבאר כל מועד ומועד וענין ח"ה"מ בכללות ג"כ כי עם היות כי המועדי' הם סוד הארת אצ"ל בבריאה בחלק מחלקיה אם חסד בכסח חס"ת בשבועות וכו' ע"כ) . ארז"ל חייב אדם לטהר עצמו בדגל פי' כי בכל עייט צריך לטבול וחקוין לשם הוי"ה והוי"ה מלאים ביודין שהם גי' רג"ל וגם כוונת הטבילה הוא כי המקוה היא אה"ה דהיי"ן גי' מקוה .

הראשונים ערבית שחרית מנחה צרי מוסף שוק כוונת למוכות שם ס"ג אותיות זכרים בטיקוד צירי ומוקבין בפתחין : **היר** ערבית שחרית מנחה חטף סגול מוסף שוק בכל אלו הירוש' צרוף שם אה"ה משולב לאותיות הוי"ה שלשתן : ש' ע' כולו סגול עם אה"ה משולב לא ערבית שחרית מנחה כולו כח מוסף שוק וכללות הכוונה ליום זה ע"כ דיודין וגם פשוט בלי ניקוד :

קירוש

לי"ט בפסוק אלה מועדי' וי' ר"ת אמ"י שהם אורות נה"י אמ"י אה"ה אות"ם צמועדס ר"ת א"ב שהם נה"י דאבא מקראי גי' שכה דינין ממותקין עם שם הוי"ה קדש חס"ת גי' ד' יודי"ן דע"ב כל אחד כולו מי' ועם ד' אותיות השורש גי' קדש אה"ה מטיקוין א' אלהים פשוט ש' אלהים דיודי"ן ר"י אלהים צדווע וניחוקם ע"י תקראו דאיוון ג' שמהן י"ה אה"ה ארז"ל ושם י"ה חשבינן ליה בגי' כתר כזה יוד פה"י גי' ש' יוד פ' ה"ה גי' ר' יוד פ' ה"ה גי' ק"ך - הרי כתר אותם צמועדס ר"ת א"ב שהוא ממקד הדינין ב"ט צמועדס גי' ק"ס א"ה ע"ה :

ועתה

מה שאנו אומרים בתפיל' מוסף מפטי היד ששטלחה צמקדשי' יובן פ' תרומה דקע"ב סוד חלון אחד הנקרא חלון זיהרא וכו' וכו' וזו צורת די והוא כחוף תחת כנפי השכינה וצבעת החורבן שלט על בית המקדש ונחריב ע"ש וזה שאמר מפטי היד ששטלחה צמקדשי' :

והודיענו

אם חל ב"ט אומרים ותודיענו והוא כי נודע כי כל י"ט הוא בא"י נק' מקראי קודש והשכ' הוא באב"י קוד' גמור ממש כי בשבת מקבל הוא הארה מכה"י דאבא שהוא קודש והם תוך נה"י דאמא לבד הנקרא מקראי קודש והנה ב"ט יואצין ומסתלקין נה"י דאבא שהוא קודש והם בחי' שבת ושארין נה"י דאמא לבד שהם מאירין ב"ט לכן אומרים ותודיענו בין קדושת שבת לקדושת יום טוב שהם נה"י אבא קודש ממש שנסתלקו לבין קדושת י"ט שהם נה"י דאמא שהם מקרא קודש ככל' . ה' העולין לס"ת דע כי ה' העולין לס"ת ב"ט הם כי כבר ידעת כי נה"י אבא תוך נה"י דאמא והנה לא יגלה לטעם כי אס' ב' פרקין תתאין דנפח אמא וב' פרקין תתאין דהוד אמא כי ב' פרקין עלהין דנ"ה אמא כשארזו למעלה צרישא ד"א כבוד מוח' והנה יסוד אמא קצר ומסתיים בחוה ד"א ואינו נגלה לחוץ ויסוד אבא שבתוך יסוד אמא הנה הוא ארז"ל ונגלה פרק א' לנה"י מיסוד אמא והרי הן ה' פרקין הנגלן ב"ט שהם ב' פרקין תתאין דנפח ובפ"ת דהוד אמא ופרק א' הנגלה מיסוד אבא וכנודן עולין ה' לס"ת ב"ט . (אמ"י ככ"י בשם גבמרא שיכול להוסיף על ה' ב"ט עיין ס' תפ"ה והוא בשם הר"ן שאין להוסיף) .

תפירת

אמנם צענון ז' ברכות שיש בכל תפילה ותפילה של כל הי"ט בין בכסח ושבוטות סוכות ועינים הוא כי כבר בארתי לך כי בז' ברכו' של תפלת שבת צריך לכוין אותן שמות הז' מרגליון הכומר צ"מ פ' יתרו שהם יואצין מוז' שמות אה"ה יה"ו אמנם צדמיון ההוא ממש חכוין בז' ברכות דתפלת י"ט וז' שמות אלו הם ד' שמות של ד' אה"ה צמלואים הטודעים שהם ב' ביודין וא' באלפין וא' בהיין אלו ה' חכוין על הסדר בד' ברכות ראשונות וג' שמות אלהים בג' מלואים שסימנם יה"א כיווד חכוין על הסדר בג' ברכות אחרונות וסוד הענין כי ב"ט הם מקראי קודש ולא קודש עצמו שהוא אבא רק באמא לבד כמבואר אצ"לנו בפסוק אלה מועדי' וי' ר"ת אמ"י לכן אנו מכוונין באלו השמות של אה"ה ואלהים כי כולם באמא עלאה :

מהחברים

ניקוד הוי"ות של ברכת י"ט ניקודי הוי"ות בכסח אמצעית ב"ט קמך בח"מ נת"ח גם ערבית שחרית מנחה סגול ומוסף שוק לא פתח קמך עם אה"ה ח"ה"מ פתח עם אה"ה : **שבועות** חולס לא ערבית שחרית מנחה חולס מיסף שוק לא חולס עם אה"ה : סוכות - לז' ימי החג צירי לא זכרים צירי נקבות פתחין לא ו' ימי

נבאר התפלה דמחרת י"ט שחרית ומוסף . ילך לז"כ ויתגלל שחרי' ועמידה דשחרית הכל כמו בערבית . ואח"כ יאמר הלל שלם וטעמו ית' לקוין . ואח"כ מואצין ס"ת ובשעת הולאת ס"ת יאמר י"ג מדות הרהמ' וישאל לז"ת מעבודת למרות וליזווא חן והסד צעיני בני אדם ועובר שלאמר זה' נחן מן העם ושאלה אשה וגו' וישאל נקרה ייאייבוי כמ"ש ועברתי בארץ מצרים וגו' וכן במוסף יאמר י"ג מדות קודש שיתחיל מיכף והבקשה ה"ל . וכן ביוצר יום ב' כדי שיהיה ג"פ . וה' העולין ב"ט לס"ת הוא ג"כ ע"פ הדברים הנאמרים למעלה כי ב"ט מוחי אבא ג' גולים כה"י דה"י ואין כח ב"א לקבל האר' יסודו אלא מיטערה של' וב"פ מנחה והוד דה"י הם מתגלים ב"א לכן הם ה' עולין לס"ת . והחמישי שבהם הוא נגד עטרת יסוד אבא . והד' ראשוני' נגד ד' פרקים דנ"ה דאימא והבן זה . ואח"כ יתפלל מוסף כדרכו . ובמזמרה יכוין לז"א עלייה כלל ואין עולה בכתר וטק' עולה ע"י ג' דילוגי' בהג"ת והצ"ד דאימ' כמ"ש כבר בכוונת שבת ואינה עולה בכתר דהיינו אך עכ"ל אנו אומרים קדושת כתר במוסף כי הם סוככים לכתר ונהנים מואורו וישלים תשלתו כולה וילך לביתו ויקדש על הי"ן ויאמר פסק אלה מועדי' ה' ויכוין ב"ת אמ"י ור"ת אותם צמועדס הוא א"ב וכבר נתבאר זה לעיל כל הצורך בזה :

ברכה ד' מהחברים

השנה הוא התעוררות הצורה בסוד שמאלו תחת לראשי שאז הצורה שוקעת ומיושבת וימינו החבקי לעורר האבכה יד"ב הוא התעוררו' בינה למל' וז"ש כי יום כפורים הוא לכן תרין כפורים צממע :

יום א' רסוכות

נקבה תסובב גבר פי' מל' מבקשת זוג בסוד שבע נערות הראויו' לתת לה שהוא חתרוג ומנין ערטיים שהם ז' דכתיב והחזיקו שבע נשים וכו' פי' מל' שהוא גשמה ואורש לו' נקודותיה באיש א' סוד התיבה שאנו מניחין באמצע בית הכנסת ועושין הקפה בכל יום וכיום שביעי עושין ז' הקפות בסוד שהספר תורה בחוכה סוד וקבה תסובב גבר להשלמתו כאמור ס"א באמא וכדי שלא יהא אז קיטרוג אט לוקחין ערבה טוף על הד' המינין אשר יש בה סוד התעוררות הקליפה ועם גמר הקפה חבוט חבוט ולא בירך ממני שאין בה ברכה ותרחק ממנה :

ברכה ד' מהחברים

השנה הוא התעוררות הצורה בסוד שמאלו תחת לראשי שאז הצורה שוקעת ומיושבת וימינו החבקי לעורר האבכה יד"ב הוא התעוררו' בינה למל' וז"ש כי יום כפורים הוא לכן תרין כפורים צממע :

יום א' רסוכות

נקבה תסובב גבר פי' מל' מבקשת זוג בסוד שבע נערות הראויו' לתת לה שהוא חתרוג ומנין ערטיים שהם ז' דכתיב והחזיקו שבע נשים וכו' פי' מל' שהוא גשמה ואורש לו' נקודותיה באיש א' סוד התיבה שאנו מניחין באמצע בית הכנסת ועושין הקפה בכל יום וכיום שביעי עושין ז' הקפות בסוד שהספר תורה בחוכה סוד וקבה תסובב גבר להשלמתו כאמור ס"א באמא וכדי שלא יהא אז קיטרוג אט לוקחין ערבה טוף על הד' המינין אשר יש בה סוד התעוררות הקליפה ועם גמר הקפה חבוט חבוט ולא בירך ממני שאין בה ברכה ותרחק ממנה :

ניקוד הוי"ות של ברכת י"ט ניקודי הוי"ות בכסח אמצעית ב"ט קמך בח"מ נת"ח גם ערבית שחרית מנחה סגול ומוסף שוק לא פתח קמך עם אה"ה ח"ה"מ פתח עם אה"ה : **שבועות** חולס לא ערבית שחרית מנחה חולס מיסף שוק לא חולס עם אה"ה : סוכות - לז' ימי החג צירי לא זכרים צירי נקבות פתחין לא ו' ימי

שער מקראי קודש פרק ה' ו

ש"ת הוא ש"ע אומר ממנו הושיעה ה' לבקש רחמים על ביעול הקליפה כעמם ואברה חכמת חכמי ובינת נבזיו תסתתר ואומר יכרת י"י כל שפתי חלקות בסוד הערבה דומה לשפתים וכו' ביום תרבה שמחה של תורה אשר הו"א שהו' התור"כי ראה שזקב' מבקשת אותו כעמם שאהבה נפשו בסוד נקבה תסובב גבר עכשיו הוא הולך ומבקש אותה וכתוב עזרת חיה לכם ובשמחת דודים דלעילא אל יתערב

זר : פורים ענף הבינה וכו' כנ"ל . חנוכה סוד נלח ענף חכמה וכו' כנ"ל . פסח פי' פה סח וכו' כדלקמן . ל"ה סדר המועדים יום הכפור' בינה פסח חסד ר"ה התעור' גבורה סוכות גבורה ממותק' כדי שתהא ראויה ליוג בשמיני עזרת . שבועות ת"ת . שמיני עזרת מלכות בסוד עליית אחר התעוררו' הגרמו עליהם בחג"מ בסוד שמאלו תחת וכו' בסוכות וימינו תחבקי בפסח (ל"ה בייפך) והנה עכמיו (ל"ל עכשיו) בשמיני עזרת בסוד יוג ממש ט"ו באב נלח חנוכה הוד פורים יסוד (ל"א) שבועות שורש הארת ת"ת לכן הוא יום טוב מתן תורה עכ"ל

פרק ה' להאירי ז"ל חול המועדע כי אין קדוש' שבת דומה לקדושת י"ט כי

בשבת הבנים יורשים את אביהם ממש ונקרא קודש ומקבלין שפע מעתיקא קדישא כמוהם . אמנם ב"ט עולים אל חיק אביהם לקבל שפע ממנו והם נקראו קדושים אצלו לפיכך הם מקראי קודש והנה בשבת יעלו הבנים כאביהם שווין לו ויהיה כולם במקומם מראשם ועד רגליהם ואין שם חול כלל אמנם ב"ט גבוה ראש' אלל אביהם וו' קדושתיה' נשארין למט' ויהיו חג"ת שלהם במקום חב"ד ונה"י במקו' חג"ת וו"ה אלו נקראו חול המועד ואינם חול גמור חס ושלוס כי נתעלו ממדרגה הראשונה למדרגה אחרת עליונה כדפי' אבל מפני שעלו עד או"ה ב"ד נקראו חול המוע' מנזל לפי זה כי קדוש' המוע' למעלה מקדושת ראש חודש כי בראש חודש נתחדש ראש לבד לעלות למעלה מאצילותיה ולכן נקרא ראש חודש ובחול המוע' ראשם במקום גבוה בחיק אביהם והורעו' והגוף במקו' הראש ונה"י במקום הרועות והגוף ולפיכך אין מטיחין תפילין בחול המועד כלל משא"כ בראש חודש שמשלקין אותן בתפילת מוסף לבד כי או נגלה אליה שפע ע"ק ויורד דרך המדרגות והוא למעלה מתפילין כי הנה הגחת תפילין יורה על החתן היור' את או"ה במקום אפי' ומחיתיו ג' שנעשו ד' חו"ב חו"ג ועל הכלל המקבלת מתנה"י למטה במקומה והנה בחול המוע' שניהם עולין למעלה למקום הגחת תפילין כי ראש שניה' בחיק אביהם כדפי' וגם בר"ח אע"פ שאין עולין למעלה ממקום אצילותן מכ"מ שפע כ"ע כנ"ל יורד להם דרך המדרגות בתפיל' המוסף והוא גדול מהגחת תפילין והבן כל זה כי בזה תבין מפני מה לא הותר מלאכת אוכל נפש בשבת ובי"ט מותר ובחג"מ מותר דבר האבד ובר"ח אין בו איסור מלאכה כלל וזהו כי המלאכה מורה על הקליפות בסוד העשייה שנת ימי המעשה והנה בשבת המלך והמלכה כולם נכנסים אל הקודש פנימה ואין מהם דבר בספי' הבנין ואז הוא השבתת הקליפה לגמרי לפיכך נאם' בכל מין מלאכה אמנם ביום טוב קנותיהן למטה בספי' ששם שולטת ומגיע יד הקליפה אבל נתעלו כי חג"ת חורו במקום חב"ד וחב"ד בחיק אביהם ונה"י במקום חג"ת ולפיכך נאסרו מלאכת עבודה כי אין שליטת הקליפה במקו' חג"ת אמנם יש להם יניקה חיות משם להחיות נפשם והנה השליט' בסו' מלאכת עבוד' שהוא הנה"י כי מהם יגיע להם הממשל לשלוט על הטהרה ולהעבירה ולהיות ישראל משועבדים לקליפה כמו עתה בזמן הגלות שאנו משועבדים מצד הוד כמ"ש והודי נהפך עלי למשחית כל היום דוה וגם סמא"ל נגע ליעקב מצד הירך והם נלח הוד בתי צראי שמהם מגיע ממשלה לחיצונים והאבר הקדוש נמשך ממנו צינור לקליפות כעודע אבל בנושא שהם סוד חג"ת אין להם מהם ממשלה ושליטה כלל אלא חיות וקיום ומזון

לעמוד על משמרתן הקבוע ולהיותן נכשעים לטהרה נמשך להם מיסוד חג"ת ולפיכך מלאכת אוכל נפש הותרה ודע כי חיות זה נמשך להם מג"ר ויורד דרך המדרגות ולפיכך ב"ט עצמו שהג"ר שולטות ומשפיע לו"ק אלו הותר להם מלאכת אוכל נפש בלבד כי אין העליונים משפיעי' לחיצוני' רק דרך חיות לבד ולא שליטה ח"ו אבל בחו"ה הו"ק שולטין ולפיכך הם ו' ימים ולהיות כי ו"ה אלו נתעלו כי חג"ת עלו לחב"ד ונה"י עלו לחג"ת אין להם שליטה לחיצוני' ולקליפות כ"כ רק בדב' האב' בסוד קצת ניצוטי קדוש' שנכנסו בעמקי הקליפו' ובאברו שם בעון העול' ועל אלו יש להם שליט' אבל אין שליט' מחרש על הקדושה ח"ו רק בדבר האבד וכדכתבינא עוד אני אומר דבר האבד היינו הקליפה שנכנסה וחזר לקדושה בסוד עג"ה והם נשמות אשר היו בעמקי הקליפות אבודים וחזרו ונטהרו ונכנסו במקו' הקדושה במקו' מדרגת העשייה בפנימי' חוץ למקום הקליפה ואלו לא זכו לעלות למעלה ביצירה וכ"מ בבריאה וזריכוין אחתנו להשפיע בעשייה ומדרגותי' בסוד המלאכה להשפיע לאותו הנשמה האבודה שם לפיכך הותרה המלאכה בדבר האבד בחו"ה חף לפי פשוטה של דבר נבין ממנו לעומק העליון כי כמו שהמלאכה בדבר האבד מעמידה שלא יאבד כן ג"כ בכאן ע"כ מהרב ז"ל :

פרק ו' אסרו חג נבאר סוד אסרו חג של אחר י"ט משא"כ בשבת ולכאורה היה נראה

להיפך שתשאר יותר קדושה אחר שבת מן אחר י"ט כמו שקדושת שבת גדולה משל יום טוב . אך הענין ע"כ הנוסח לעיל כי בשבת עולה ז"א עד דיקא דח"א וגוקבא עלתה בחיק אביה ועולם הברי' עלה במקו' אמא כי שם עיקר מקומו' האמיתי כי אמא מקוננא בכורסייה ויזירה במקום ז"א ועשייה במקום נוקבא והכל נכנס באור האפי' אך ב"ט ז"א לא עלו רק עד אמא כנ"ל . ובריאה במקום ז"א ויזירה במקום נוקבא ונודע כי מקום נוקבא דז"א אין לה רק מקום שיעור ד' מדות לבד שהם נהי"ם דו"ח מהחזה ולמטה וא"כ כשעולה יזירה במקום נוקבא דאפי' נשאר ו' ד' יצירה במקו' ר' ראשו' דבריאה ו' ראשונות העשייה במקום ד' תחתונות דבריאה ו' תחתונות דעשייה ב' ראשונות ד' יצירה נמצא כי ו' תחתונות ד' יצירה וכל העשייה נשארין למטה מן האצילות ולכן יש קצת אהיה בהם כל החיצוני' ולכן הותר אוכל נפש ב"ט כי החיצוני' שהם סוד המלאכה כעודע בסו' ט"ל מלאכות דשבת כמנין ט"ל מלקיות ובי"ט ו' תחתונים דיצי' למטה יונקים משם ויזירה נק' אוכל נפש יש אל החיצוני' ב"ט ולכן הותר מלאכה אוכל נפש ב"ט אך מלאכה אחרת שאינה אוכל נפש שהיא חיות לבד לא הותרה כי אין אחיזה אל החיצוני' רק חיות לבד כי שורש המלאכה שהוא בעשייה כי מלאכה גי' אל אר"י שהוא העשייה וזה אין כח בחיצונים ביום טוב כי ראש היציר' נכנס באציל' ואין יונקים רק אוכל נפש מן ו' תחתונים דיצירה הנקרא אוכל של נפש שהוא עשייה שגם היא למטה לכן יש אסרו חג ביום טוב כי הלא החול היא ביצירה ומשם ולמטה כעודע והשבת בבריאה . ולכן כיון שיצירה ועשייה שהם סוד ימי החול ישארו למטה גם ביום טוב כמזכר לעיל ומשם נמשך להם האור בהיותן למטה לכן אחר הי"ט שהוא החול ישאר בהם קצת הארה של יום טוב אל החול כי הארה הנמשכת להם ביום טוב היא קטנה ומיעוט גם ב"ט היו קצתן עומדים במקום החול ויש יכולת אפי' אחר י"ט בחול ממש להשאיר קצת הארה של י"ט אל החול להשאיר קצת הארה במקו' זה אחר שהיא הארה מועט' ואנו עושין כשביל הארה זה והוא אסרו חג אך בשבת גם היצירה ועשייה שהוא סוד החול עלו במקום הקודש גמור שהוא עולם אצילות ולכן במ"ש אשר יורדין ימי החול שהם יצירה ועשייה וחוזרים מן הקודש חול ואין כח בחוללהשאיר בו הארת קודש דאצילות בחול ולכן לא יש אסרו חג בשבת כמו

שער חג

השבעות פרק א הכח

ב' שין שין הכלל ונ"כ ב' תיבות שים שלום שעילין בני' ב"כ
 שין שין הכלל ותיקרים ו' יותר והם נגד ו' שנות הכלל שהם
 הויה וטרה"ד שלפניו והויה וכו' ו' שלאחריו והויה ג' ונס
 מנפ"ץ אלהים ושם אדני"י . צמח גם סיפר לי החכם הר"י
 כהן נרו משם הרב ז"ל הרמ"ו שלא היו חכמי אותו הדור מניחין
 אותו לומר בט"ב אותה קונה שכתובה איכה חשכה אור הלככה
 שנה סוד התור' היא מוציא לאורה ומי הוא זה אשר הדור יגין
 בשבילו וכו' כל זמן שה' הרב צנפת כי אז היה בדורו של הרב
 זל"ה שיהיה יודע בסודו' התורה והיה ראוי שהדור מגין עליו
 והיה ראוי אח"כ להסוף דברים שנפלאו ונעלמו המה סודות
 הפנימיים בניסוקה : **סרחברים** : בט"ב יכוין ערב' ושחרו'
 ה' היום בשבט כי אז
 הגבורות שלטין ובמנחה
 הגבול כי כבר התחל' המתקן שכן חמתו כהש וינת את בליין
 לכן אומרי' יחס במנחה בט"ב ובמנחה בברכת ענינו לעול'
 בסגול ואהיה משולב עמו וליחד בשומע תפלה בניקוד הטף
 הג' ואהיה נוסף ובמנחה הטף סגול ואהיה משולב עמו :
 צמח' שומעתי בדמקש שאלו להרמ"ו ז"ל למה אומרי' ברכ'
 הלל' במנחה תשעה שבט והשיב לי לנכ' ללכל' ולש'
 כי כשמחבריה הבית וגל' הרי הם עתידין להתחדש כמותה הרי
 ישראל והשכינה עתידין להתחדש וזהו בשורה אז וגם כי בט'
 שבט נולד משיח בט"ב אין לומר כל כדכי שאלו אסורים הכל
 בעשילת הסגול :

דרוש למהר"ו ז"ל על סוד ט"ו באב וטו בשבט

כבר כתבנו סדר המועדות בחג הפסח עד ט"ו בשבט
 נחמ מורים יסוד חנוכה הוד ולפי שפרשנו בנקו' אחר
 הנוכה בנחמ ופורים כבוד יצדק מאוד ט"ו שבט ביום ויגיד
 עליו ריעו בט"ו בשבט שהוא מלוי הלככה מלא [כ] הארץ והיא
 עמדין שיהיה תחנתו עליהם של פירות אילן כדלקמן והנה ט"ו
 שבט בנות ישראל יולדות וחולות בכרמים כמבואר ס' תענית
 וסוד העונות יונקת מדינה סוד יוה"כ כמ"ש המשא' אשה לשם
 שמים עונותיו כמחלין לו וסוד כרמי' כטע' כי כרם י"ו צבאו'
 בית ישראל כי כרם גימט' י' הוי"ת . ועוד פי' בעיגול כמו
 כרם ביבנה שכולם דואין זאת לתוספת זניעות ונסמכו מלתא
 של אותו יום הואיל שבו הוקר שבט בנימין לבא בקהל והותרו
 השבטים לבא זה בזה ובו ביטלו המבטל עליהם הרגל וכל
 הנטיעות של אותו יום פסקה ערלה שלהם לזמן מועט שהוא
 ב' שנים ומחצה דווקא והוא שיעור תיקון הזמן שנחלקו ב"ש
 וב"ה פרק קמא דעירובין אם נוח לאדם שברא וכו' עיין שם
 הפסוק ערלת לב וכו' כלו מתי מדבר : וזו יתנו הרוגי ביתר
 לקבורה ובו תבר מגל שכל אותו יום כורתין עזים למערכה
 ותו לא לפיכך הרבוב בתפילת באותו יום ומביאין קרבן עזי'
 למערכה כמ"ש בתעניות אלו הם ז' מעלות טובות של אותו
 יום המכיל' ליסוד שהוא ז' כמ"מ וקטן התם באמרו פי' בעל
 הכרמים הנעשין שושבינן לרע קודש בסוד בחור שא עיניך
 וראה בסוד אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי עזרי בסוד
 עזר כנגדו ובטת ישראל יוצאו וחולות בכרמי' ושחקו' שהוא
 שבח גדול אליהם בכל זמן ואף לגירסא אחרת דתיקון תמן
 ואומרת אין הכונה זה בלי ספק מאמרו אלא על זקנת שנהם
 שהיו אומרות כך היינו את הילדות לזנות ולזניעות' לא יקשה
 אמרן ובלבד שתעטרני בזהובים כי כן דרך הנשים שקאמרנה
 כך הוקנו' לשם הילדו' כדי לחבבן בעיניה' . וטעם ד' משפחו'
 יפות עשירות מיוחסות ביוגות שטיט שם בבריית' הן הנה היו
 מכוונות לר' אותיות שבשם כשתסדרן לכולם שבינה ביניהן
 הללו אומרין אין אשה אלא לטוי הן ה' אחרונה שחורה אנו
 וגאולה והללו אומר' תט עיניכם במשפח' שאין אשה אלא לבני'
 סוד ו' שבשם והללו משתבח' בעושר סוד ה' ראשונה בינה
 ועניות תולין עיניהם למרום ליו"ד שבשם חכמה עלאה
 ואומר קחו מקחכם לשם שמים שהוא גימטריא חכמה
 בכללות עשר הרי : י"ע ע"ג והלמד שמשית אינו תן

השער הכר שער ראש השנה

ביאר ענין רה וכוונת נסירה ויתחלק לו פרקים
בעינין ימים ראשונים שאחר ר"ח אלול יעשה הכס"ה
 של שני ימים ויכוין היחוד שנת' בשער יחודים
 ע"ש . ומצוה להתענות בחודש הזה כי כן התענה משה מ'
 יום אלול מר"ח אלול עד יום הכפורים כי הם ימי רצון ויחוד
 ביום שמוציאין ס"ת נ"פ י"ג מדות וג"פ פ' ואני תפילתי וג"כ
 יכוין בכ"ד שמות היוצאים מכ"ד ספרים וישאל חיים וכברה
 על עונותיו : וגם יכוין באלו המ' יום יחוד בדיקאא שנתבאר
 בשער היחודים ע"ש : וקודם יהודו יטבול עלמנו וירחיק
 עלמנו מעבירות ויהיה איש ירא וחרד את דבר ה' וירחוק
 עלמנו מהקפדה ומכעס אפי' לדבר מצוה ומחלינות וגאווה
 ויחוק